

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**КООРДИНАЦІЙНА РАДА З НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ,
ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
СТУДЕНТСЬКА РАДА**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**84 ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ З
МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ - 2024»**

23-24 травня 2024 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2024

ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛІСНОСТІ ОСОБИСТОСТІ В ПЕРСПЕКТИВІ ВЧЕННЯ КАРЛА ЮНГА

Малюченко В.С.

Науковий керівник: д.філ.н., доцент Сепетий Д. П.

Кафедра суспільних дисциплін

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Людина завжди мусить усвідомлювати світ як єдина істота, з єдиною сутністю та душею. Кожне людське життя містить потенціал, і якщо цей потенціал не реалізований, то це життя було витрачено даремно. Це зумовлює актуальність обраної теми.

Метою дослідження є з'ясування передумов розкриття особистого потенціалу на шляху пізнання та прийняття себе, який Юнг називає процесом індивідуації чи здобуття цілісності своєї особистості.

Матеріали і методи. Дослідження здійснювалося методами аналізу та синтезу ідей стосовно професії лікаря, що містяться у працях Карла Юнга “Червона книга”, “Архетипи і колективне несвідоме”, Карма Лінгпа “Тибетська книга мертвих”.

Результати. У процесі дослідження з'ясовано, що процес індивідуації - це усвідомлення, прийняття та гармонійна інтеграція архетипів усередині власної сутності, досягнення душею людини божественної повноти цілісності. Він демонструє, як універсальні риси та здібності в кожній конкретній людині складаються в унікальну комбінацію. У вченні Юнга, психіка - це комплекс архетипів, які постійно перебувають у русі. У центрі цього комплексу перебуває самість або “Я”. Самість - це глибинне ядро психіки, первісна, справжня особистість кожної людини. Для того, щоб отримувати сигнали від свого внутрішнього центру, насамперед потрібно налаштуватися з ним на одну хвилю. У сучасному світі різноманітні подразники створюють дуже потужне і багатопланове інформаційне тло, яке блокує сигнали глибоких внутрішніх світів людини: різного роду залежності, нескінченний стрес та комплекси. Усі ці чинники звужують фокус свідомості. Потрібно провести межу між собою та навколишнім, диференціювати себе від усього зайвого, але при цьому залишити прямий та чіткий зв'язок з дійсністю.

Висновки. Для розкриття особистого потенціалу потрібно насамперед прийняти та зрозуміти себе і навколо цього центру збудувати свій фундамент. Фундаментом сильної психіки будуть гармонійні взаємини свідомого та несвідомого. Ці взаємини є своєрідною саморегуляцією психічного апарату, що приведе до внутрішньої гармонії та цілісності особистості.

КОЗАЦЬКА МЕДИЦИНА: ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ

Давиденко У. В.

Науковий керівник: к.філ.н, доц. Козиряцька С.А.

Кафедра культурології та українознавства

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність. Вивчення традицій козацької медицини періоду XVI– XVII ст. становить науковий інтерес з погляду збереження як історичної, так і культурної спадщини українського народу.

Мета дослідження. Визначення основних напрямів, особливостей лікування та спеціалізації у козацькій медицині. Відповідно до мети під час дослідження було використано такі методи, як аналіз, порівняння, узагальнення.

Отримані результати. Можна накреслити такі вектори козацької медицини: 1) народна медицина (фітотерапія, ліки тваринного походження); 2) застосування іноземного досвіду (мистецтво лікування від татар, турків та ін.); 3) професійне лікування (допомога дипломованих лікарів, шпиталі).

Напрями в медицині козацької доби: 1) загартування та профілактика захворювань; 2) лікувальні заходи (як самолікування, так і професійна медична допомога, у т. ч. через систему шпиталів).

Профілактичні заходи: 1) пробудження на світанку (згідно з циркадними ритмами), фізичні вправи, ходіння босоніж, ранкове купання в річці, після якого – «зелені ванни» («занурення» у розквітлі лугові трави, збираючи пилок на шкіру); 2) купання у водоймах у будь-яку погоду і пору року; 3) вживання під час зимових походів гарячої юшки з пива, заправленої олією та перцем (як засіб проти застуди); 4) кип'ятіння води в незнайомій місцевості з полином чи звіробоем, які мають протимікробну дію; 5) вживання «ковальської» води з кузні (вода, яку використовували для гартування виробів із металу; вона насичувалась оксидами заліза); 6) вживання деревного вугілля з багаття як адсорбенту (аналог активованого вугілля); 7) використання чистої сорочки під час бою (у разі поранення це знижувало ризик занесення інфекції); 8) носіння ложки для їжі у шкіряному футлярі на поясі (з метою гігієни).

Лікувальні заходи: 1) вживання лікарських трав у вигляді узварів; 2) паління люльки з додаванням лікарських трав до тютюну (як інгаляція); 3) вживання напоїв, на основі горілки, змішаної з попелом, землею чи дрібною гарматного порошу (як протигарячковий засіб); 4) використання шматків свіжої риби та луски (риб'ячого «клею» – желеподібої маси) для лікування опіків, загоювання ран; 5) використання суміші зі слини, порошу, землі та попелу для загоювання ран; 6) молитовні практики.

Набули розвитку медичні «спеціальності», характерні для цієї доби:

1. з певною освітою: цирульники та партачі (ставили банки, розкривали нариви, пускали кров, перев'язували рани, накладали шини, вправляли вивихи, виготовляли пластирі, мазі, ліки, володіли методами діагностики);

2. народні спеціалісти: а) травники (фахівці, що знали на властивостях рослин); б) костоправи (інтуїтивне знання ними анатомії допомагало в лікуванні переломів, забиттів); в) козаки-характерники (використовували рослини, продукти бджільництва до магічні обряди – замовляння болю, зупинка кровотечі).

При деяких монастирях організовували шпиталі, де ченці надавали медичну допомогу, поєднуючи навіювання молитви, атмосферу монастирського спокою та первинні медичні знання.

Висновки. Отже, з вищесказаного можна виокремити такі напрями в медицині козацької доби: гігієна та профілактика; дієтологія; психотерапія, тактична медицина та хірургія. Козацька медицина поєднує елементи як народної медицини, так і воєнної (термінової, професійної), що зумовило розвиток відповідних «спеціальностей»: травники (терапевти), костоправи (хірурги), козаки-характерники (психотерапевти); цирульники та партачі (терапевти, хірурги, діагности). Окреме місце посідала монастирська медицина.

PROS AND CONS OF ONLINE STUDYING IN HIGHER SCHOOL

Herasymenko D.U.

Scientific supervisor: Assistant Professor G.K. Volkova

Foreign Languages Department

Zaporizhzhia State Medical and Pharmaceutical University

Relevance: Online studying is very popular nowadays. Some students believe that it is very comfortable and efficient at the same time, the others think the opposite/

The aim of the research: The aim of the research is to discover benefits and drawbacks of distance learning.

Materials and methods: Educational environment in higher school, contemplation of home and foreign literature on teaching process organization, observation and personal experience in getting medical education at ZSMPhU.